

Arrest

nr. 71 323 van 30 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 12 oktober 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DEFRAEYE, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers die volgens hun verklaringen België binnenkwamen op 23 september 2010, verklaren er zich op 24 september 2010 vluchteling.

1.2. Op 8 september 2011 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit zijn de bestreden beslissingen die luiden als volgt:

Ten aanzien van B.E.

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Ashkali, geboren op 23 januari 1978 in Peje (Kosovo). U verklaart Servisch staatsburger te zijn. Als kind woonde u met uw ouders in Peje. Toen u ongeveer 13 jaar was, hebben jullie Kosovo verlaten omdat uw vader problemen had met enkele Albanen. Jullie trokken naar Tivat in Montenegro, waar jullie ongeveer een half jaar bleven. Hierna trokken jullie naar Novi Sad in Servië. Daar leerde u uw echtgenote E. B. (CGVS 10/19314B, O.V. 6.693.894) kennen. U huwde haar in 2002 in Novi Sad, waarna zij bij u en uw ouders kwam wonen. Jullie hebben drie kinderen. Zeven of acht maanden na de bombardementen in Servië in 1999 kwam de Servische politie in uw huis binnen op zoek naar wapens. Ze hebben u daarbij geslagen. U werd ook lastiggevallen wanneer er incidenten gebeurden in Kosovo. Zo was u op een dag een café binnengegaan, waar een Serviër een revolver of een pistool tegen uw hoofd hield. Hij vroeg u van wie Servië was, en of u het Kosovaarse bevrijdingsleger geld stuurde. De man was dronken. De ober van het café is tussenbeide gekomen. Daarop heeft de Serviër in de lucht geschoten. U kon ongedeerd naar huis gaan. Dit gebeurde toen u twee kinderen had (vermoedelijk dus in 2005). U verklaart de laatste jaren regelmatig lastiggevallen te zijn door Serviërs. Zo werd u uitgescholden op straat of deed de buschauffeur de achterdeur van de bus niet open om de kinderen te laten instappen. Uw bestelwagen werd beschadigd. Uw echtgenote verklaart dat Serviërs stenen naar jullie huis gooiden. Ze verklaart eveneens dat ze leefde met een vrees dat de kinderen ontvoerd of vermoord zouden worden. Ze verklaart verder dat ze na 8 maanden zwangerschap een tweeling heeft verloren door de angst en de stress, veroorzaakt door de Servische bevolking. U verklaart verder dat u moest betalen om aan documenten te geraken. In 2009 werd het tweede huis dat uw familie in Novi Sad bezat beschadigd door kogelinslagen. De politie heeft de zaak bekeken, maar de daders zijn niet gevonden. In 2010 werd op een nacht bij u ingebroken. Uw vader zag drie Serviërs maar herkende ze niet. Ze hebben tuingeredschap gestolen. Uw vader heeft 's ochtends de politie gewaarschuwd, die om een inventaris van de verdwenen goederen vroeg. U bent deze naar het politiekantoor gaan brengen, waar u verteld hebt dat u wist wie de dieven waren en waar de gestolen goederen zich bevonden. Dat had u vernomen van een Kroatische vrouw die in uw straat woont. De dieven zouden de goederen hebben doorverkocht aan de oom van de politiemannet met wie u sprak. De politiemannet heeft de dieven ondervraagd en terug vrij gelaten. De politiemannet ontkende dat zijn oom de goederen zou hebben gekocht en vroeg u zijn oom niet meer te beschuldigen. Hij zei eveneens dat de gestolen goederen gevonden waren en dat u ze mocht meenemen. De goederen die hij u toonde bleken echter niet uw spullen te zijn. Later heeft de oom van de politiemannet u op straat geslagen toen u hem tegenkwam. Hij schold u uit en bezwoer u nooit meer zoiets over hem te zeggen. De dieven zijn op een nacht teruggekomen naar uw huis. Ze scholden u van buitenaf uit en bedreigden u. Nadien hebt u geen contact meer gehad met deze mensen. Deze problemen deden u Servië verlaten. U bent op 22 september 2010 uit Novi Sad in Servië naar België vertrokken. Daar kwam u aan op 24 september 2010. Dezelfde dag nog vroeg u asiel aan. Bij een terugkeer naar Servië vreest u opnieuw problemen, te meer omdat tijdens uw afwezigheid de politie twee keer aan uw huis zou zijn geweest en naar u zou hebben gevraagd. Dat hebt u van vrienden vernomen. U legt de volgende documenten neer: een kopie van uw Kosovaarse geboorteakte, en van die van uw vrouw en kinderen, allemaal afgegeven op 22 juli 2010. U beiden verklaart echter dat het om valse documenten gaat. Verder legt u een foto van een huis neer, 13 pagina's artikels over Roma in Kosovo, en een attest van de cursus NT2 van uw echtgenote, afgegeven op 16 juni 2011.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Ik ben van mening dat in uw geval enkel de vrees tegenover Servië moet beoordeeld worden, hoewel u en uw echtgenote allebei verklaren te zijn geboren in Kosovo. Uw echtgenote verklaart Kosovaars staatsburger te zijn (CGVS 10/19314B, p. 2), terwijl u verklaart Servisch staatsburger te zijn (CGVS 10/19314, gehoor 2, p. 2). Uit uw verklaringen blijkt dat u allebei een Servische identiteitskaart bezat (CGVS 10/19314, gehoor 1, p. 6 & CGVS 10/19314B, p. 5-6). Jullie waren ingeschreven in de Novi Sad, en konden aanspraak maken op de daaraan verbonden rechten. Uit uw verklaringen bleek dat jullie ook effectief van deze rechten gebruik maakten. Zo verklaren jullie beide dat jullie een ziekteboekje hadden (CGVS 10/19314, gehoor 1, p. 6 & CGVS 10/19314B, p. 6). Wat betreft de keer dat u na de bombardementen werd geslagen door de Servische politie toen zij uw huis doorzochten op zoek naar wapens, en wat betreft de keer dat een dronken Serviër u op café bedreigde met een pistool moet het volgende worden vastgesteld. Deze gebeurtenissen hadden overduidelijk een directe band met de oorlog die eind jaren '90 in de Balkan woedde enerzijds, en de rellen in Kosovo de jaren erna anderzijds, zoals u zelf

aanhaalt (CGVS 10/19314, gehoor 1, p. 7-8, p. 16 & gehoor 2, p. 8) en hadden sindsdien geen verdere gevolgen. Deze gebeurtenissen volstaan dus niet om op de dag van vandaag nog een gegronde vrees voor vervolging te rechtvaardigen. Zij volstaat evenmin als zwaarwegende grond om aan te nemen dat u momenteel een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Wat betreft het feit dat u werd uitgescholden op straat, dat de buschauffeur de achterdeur van de bus niet opendeed om de kinderen te laten instappen en het feit dat Serviërs stenen naar uw huis gooiden, moet worden gesteld dat dit weliswaar verwerpelijk is maar niet zwaarwichtig genoeg is om beschouwd te worden als een daad van vervolging in de zin van de Conventie van Genève, of als ernstige schade zoals bedoeld wordt in de definitie van de subsidiaire bescherming. Wat betreft het feit dat uw echtgenote angst heeft dat de kinderen ontvoerd of vermoord zouden worden, moet worden vastgesteld dat dit een puur hypothetische uitspraak van harentwege is die geenszins is gestoeld op concrete aanwijzingen. Uit haar verklaringen blijkt immers dat er nooit iemand iets van dien aard tegen haar heeft gezegd. Ze verklaart dat de sfeer in Servië zo is, dat Serviërs zo'n mensen zijn (CGVS 10/19314B, p. 9). Ook wat betreft haar bewering dat het verlies van een tweeling na 8 maanden zwangerschap veroorzaakt zou zijn door stress die ze van de Servische bevolking kreeg, moet vastgesteld worden dat de bewering niet gestoeld is op concrete feiten. Zo verklaart uw echtgenote dat zij eerder drie kinderen had gekregen zonder problemen. De artsen zouden hebben verklaard dat de miskraam veroorzaakt werd door stress (CGVS 10/19314B, p. 11). De opmerking van uw echtgenote dat de miskraam veroorzaakt werd door stress die door de Servische bevolking werd veroorzaakt is echter zuiver hypothetisch van aard. Wat betreft het feit dat uw bestelwagen werd beschadigd, moet worden gesteld dat uit uw verklaringen nergens blijkt dat het niet om een zuiver gemeenrechtelijke aangelegenheid zou gaan. Zo verklaart u dat niet enkel uw bestelwagen beschadigd werd, maar ook de wagens van anderen. U vermoedt dat de mensen die uw bestelwagen beschadigden dronken waren (CGVS 10/19314, gehoor 1, p. 18). Bovendien weet u niet zeker of de daders uw bestelwagen met opzet beschadigden (CGVS 10/19314, gehoor 2, p. 8). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat deze mensen uw bestelwagen beschadigden omwille van uw etnie of om welke conventiegerelateerde reden dan ook. Dit probleem houdt op zich geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Bovendien hebt u niet aannemelijk gemaakt waarom u zich niet tot de Servische politie kon wenden in verband met dit incident. Er dient immers op gewezen te worden dat internationale bescherming pas kan worden verkregen wanneer alle nationale beschermingsmogelijkheden zijn uitgeput of wanneer de nationale overheden van het land van herkomst geen afdoende bescherming kunnen verlenen. U verklaart dat u geen klacht hebt ingediend omdat uw bestelwagen niet geregistreerd was (CGVS 10/19314, gehoor 2, p. 8). Dit antwoord volstaat echter niet om uw nalaten de politie te waarschuwen te verklaren. Wat betreft uw opmerking dat u moest betalen om aan documenten te geraken, moet worden gesteld dat uit uw verklaring niet blijkt dat u uw documenten niet op de reguliere manier zou kunnen bekomen. U verklaart dat, als u om een document ging, gevraagd werd naar andere documenten. Uit uw verklaring blijkt dat u zelf of via een tussenpersoon aan de dienstdoende ambtenaar voorstelde om geld te betalen, om zo onder de last van het voorleggen van andere documenten uit te komen (CGVS 10/19314, gehoor 1, p. 18). Nergens uit verklaring blijkt dat de lokale overheid u benadeelde bij het verkrijgen van documenten of u verplichtte geld neer te leggen, noch dat zij dit zouden doen omwille van uw etnie of om welke conventiegerelateerde reden dan ook. Dit probleem houdt dus op zich geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of de definitie van subsidiaire bescherming. U haalt verder aan dat het tweede huis dat uw familie in Novi Sad bezat beschadigd werd door kogelinslagen. Ter ondersteuning van deze feiten legt u een foto neer. Uit deze foto kan noch worden opgemaakt of er aan het afgebeelde huis schade met een vuurwapen is aangericht noch of het huis eigendom van uw familie is. Uit het feit dat dit huis beschoten zou zijn kan echter geenszins een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het leiden van ernstige schade afgeleid worden. Zo verklaart u dat het huis onbewoond was (CGVS 10/19314, gehoor 1, p. 18 & gehoor 2, p. 8). U verklaart daarnaast dat het kan zijn dat mensen gewoon met een wapen aan het spelen waren (CGVS 10/19314, gehoor 1, p. 18). U verklaart eveneens dat er een trouwfeest in de buurt aan de gang was (CGVS 10/19314, gehoor 2, p. 8), wat uw bewering dat het om een spelletje ging plausibel maakt. Wat betreft de inbraak in uw ouderlijk huis, het onderzoek van de politie, de keer dat u geslagen werd door de oom van de politieman en de keer dat u bedreigd werd door de personen die volgens u de dieven waren, moet net als voor het beschadigen van uw bestelwagen vastgesteld worden dat dit problemen van zuiver gemeenrechtelijke aard zijn. Wat betreft de inbraak zelf, antwoordt u dat Serviërs niet gauw bij andere Serviërs inbreken omdat alle Serviërs wapens in huis hebben (CGVS 10/19314, gehoor 1, p. 13) wanneer u gevraagd wordt waarom precies bij u werd ingebroken. Later verklaart u dat er specifiek bij u werd ingebroken omwille van het tuingereedschap (CGVS 10/19314, gehoor 2, p. 4). De inbraak aan Sich houdt dus geen verband met één van de criteria

zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. U beweert voorts dat de politieman u niet geholpen heeft na de inbraak, zelfs al was hij van de feiten op de hoogte (CGVS 10/19314, gehoor 1, p. 13). Uit uw verklaringen blijkt echter dat de politie is gekomen toen uw vader de diefstal had ontdekt (CGVS 10/19314, gehoor 1, p. 11 & gehoor 2, p. 6). Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat de politie een onderzoek heeft ingesteld, waarbij u de vermiste spullen moest oplijsten (CGVS 10/19314, gehoor 1, p. 11-12 & gehoor 2, p. 6). Verder blijkt dat de politie effectief de personen die u aanduidde als de dieven heeft opgezocht en hen heeft meegenomen naar het politiebureau (CGVS 10/19314, gehoor 1, p. 12). Uit deze elementen blijkt dat de politie wel degelijk stappen heeft ondernomen om de diefstal te onderzoeken. Het feit dat de vermeende daders opnieuw werden vrijgelaten (CGVS 10/19314, gehoor 1, p. 12), wijst dus niet zonder meer op het niet kunnen/willen bieden van adequate bescherming door de Servische politie. Dat de personen die door u aangeduid werden als daders opnieuw werden vrijgelaten kan immers te wijten zijn aan verschillende factoren zoals het gebrek aan ooggetuigen, het gebrek aan bewijs en dergelijke meer. Hierbij moet opgemerkt worden dat uw beschuldigingen aan het adres van de vermeende daders puur gebaseerd zijn op vermoedens en beweringen van anderen, en geenszins op concrete aanwijzingen (CGVS 10/19314, gehoor 1, p. 11-13 & gehoor 2, p. 3-6). Uit uw verklaringen blijkt dat de politie met het onderzoek bezig was en op zoek ging naar de daders. Gelet op wat voorafgaat, is uw verklaring dat u in Servië niet of onafdoende door de politie beschermd bent (CGVS, 10/19314, gehoor 1, p. 13) niet gestoeld op enig objectief gegeven. Hierbij moet opgemerkt worden dat, zelfs al had deze politieman u onvoldoende geholpen, dan nog blijkt uit uw verklaringen dat de reden waarom deze politieman u niet hielp niets te maken had met uw etnie of met welke conventiegerelateerde reden dan ook. Uit uw verklaringen blijkt dat de politieman u niet hielp omwille van het feit dat zijn oom de gestolen goederen zou hebben gekocht en weer verkocht (CGVS 10/19314, gehoor 1, 12-14). Net als voor voorgaande feiten, geldt ook voor de keer dat de oom van de politieman u geslagen en uitgescholden heeft, dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat dit incident niet zuiver gemeenrechterlijk zou zijn. U verklaart immers dat deze man u sloeg kort nadat u hem, via zijn neef die politieman is, beschuldigd had van de gestolen goederen in bezit te hebben (CGVS 10/19314, gehoor 1, p. 12 & gehoor 2, p. 5). U verklaart verder dat deze man u niet alleen uitschold, maar eveneens aansprak over de zaken die u over hem had beweerd (CGVS 10/19314, gehoor 1, p. 12). Wat betreft de bedreigingen die de personen die u aanduidde als de dieven u 's nachts aan uw huis zouden hebben toegeroepen, moet eveneens gesteld worden dat dit gemeenrechterlijk van aard is. Deze mensen bedreigden u immers omdat u hen had aangegeven bij de politie (CGVS 10/19314, gehoor 1, p. 12). Voor wat betreft de inbraak, het politieonderzoek, de keer dat u geslagen werd door de oom van de politieman en de keer dat u bedreigd werd door de vermeende dieven, moet bovendien gesteld worden dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat er voor u naar aanleiding van deze gebeurtenissen een reëel risico op ernstige schade bestaat, zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Wat betreft de inbraak zelf, kan bezwaarlijk beweerd worden dat het missen van tuingereedschap aanleiding geeft tot ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Wat betreft de nasleep van deze gebeurtenis (het onderzoek van de politie, de keer dat u geslagen werd door de oom van de politieman en de keer dat u bedreigd werd door de vermeende dieven), moet worden gesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u hiervoor geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling deze problemen in geval van een terugkeer naar Servië zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Servië voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Zoals eerder gesteld is uw bewering dat de politie u onvoldoende heeft geholpen niet gestoeld op enig objectief gegeven (zie hoger). Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt trouwens dat er weliswaar binnen de Servische politie nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Servische politie anno 2011 beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialiseerdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te

maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politioneel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen. Daarbij hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u, indien u overtuigd bent van het lakse optreden van een Servische politieagent, niet op de nodige bescherming van de Servische staat kon/zou kunnen rekenen. Er dient immers op gewezen te worden dat er, indien u meent onrechtmatig behandeld te zijn door de Servische politie en meent dat uw rechten geschonden zijn, in Servië meerdere mechanismen bestaan - om politioneel wangedrag aan te klagen bij hogere autoriteiten. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u geen klacht hebt ingediend tegen de politiemann in kwestie, omdat u dat niet durfde. Evenmin hebt u zich tot de ombudsman gewend (CGVS 10/19314, gehoor 1, p. 15-16). In de loop van 2008 werden er in Servië initiatieven ingevoerd om de routines voor een meer verantwoordelijk optreden van de politie te verbeteren. Zo werden onder andere door het Servische Ministerie van Binnenlandse Zaken, in samenwerking met de OSCE, informatiebrochures voor het publiek opgesteld, niet alleen in het Servisch, maar ook in de overige in Servië gesproken talen, zoals ondermeer het Romani, het Albanees en het Kroatisch, betreffende de werkwijze die dient te worden gevolgd om een klacht tegen politieagenten in te dienen. Het hierboven geciteerde interne controleorgaan onderneemt disciplinaire maatregelen tegen agenten die verdacht worden van machtsmisbruik en corruptie en zorgt voor gerechtelijke vervolging indien nodig. Hoewel er nog steeds ruimte is voor verbetering, vooral voor wat betreft het personeelsaantal en opleiding, werkt dit systeem om klachten op een discrete manier af te handelen naar behoren. Zo werden bijvoorbeeld tussen januari 2007 en augustus 2007 126 politieagenten door de procureur aangeklaagd en werden zowat 2500 disciplinaire procedures opgestart. Ten slotte kan men ook terecht bij de Ombudsman. Zijn mandaat bestaat er ondermeer in de rechten en de vrijheden van de burgers te beschermen en de administratie en andere wettelijke organen te controleren. Ik meen dan ook dat in Servië anno 2011 redelijke maatregelen getroffen worden door de Servische overheid tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Wat betreft het feit dat de politie na uw vertrek naar België twee keer aan uw huis naar u is komen vragen, moet vastgesteld worden dat hieruit geen vrees voor vervolging in de zin van de conventie van Genève kan worden afgeleid. U hebt dit feit vernomen van een vriend, die het van uw buurman heeft vernomen. U weet immers niet om welke reden de politie naar u vraagt (CGVS 10/19314, gehoor 2, p. 2, p. 7). De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. De kopies van de geboorteaktes hebben geen bewijswaarde aangezien ze vals zijn, zoals u zelf ook aangeeft. In de door u neergelegde artikelen wordt geen gewag gemaakt van uw persoonlijke situatie. Ze hebben dus geen bewijswaarde voor de beslissing over uw asielaanvraag. Het attest NT2 van uw echtgenote toont aan dat zij met succes een module van deze cursus heeft afgelegd. Dat wordt niet betwijfeld. Ook inzake de asielaanvraag van uw vrouw, Emine Berisha (CGVS 10/19314B, O.V. 6.693.894) heb ik besloten tot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De informatie waarop het CGVS zich beroept is toegevoegd aan het administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

Ten aanzien van B. E.

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Ashkalivrouw, geboren op 15 oktober 1985 in Podujevo (Kosovo). U verklaart Kosovaars staatsburger te zijn. Als kind hebben uw ouders u achtergelaten bij uw grootmoeder, die u heeft opgevoed. U woonde met haar in Podujevo tot u ongeveer 8 of 9 jaar was. Toen zijn u en uw grootmoeder naar Belgrado (Servië) verhuisd, waar uw grootmoeder verre familie had. Jullie woonden in een huurwoning. Een klein jaar later verhuisden jullie naar Novi Sad, waar jullie opnieuw in een huurhuis woonden. Daar hebt u gewoond tot u in 2002 huwde met A. B. (CGVS 10/19314, O.V. 6.693.894). Na uw huwelijk woonde u bij uw man en bij uw schoonouders. Jullie hebben drie kinderen. Uw grootmoeder overleed kort voor uw huwelijk. Uit uw verklaringen blijkt dat u steunt op

dezelfde asielmotieven als die uw echtgenoot ten overstaan van het Commissariaat-generaal naar voor bracht. Zo beaamt u dat uw man na de bombardementen in Servië geslagen werd toen men op zoek was naar wapens bij hem thuis en dat hij bedreigd werd met een pistool naar aanleiding van rellen in Kosovo. U verklaart ook regelmatig lastiggevallen te zijn door Serviërs. Zo werd u uitgescholden op straat of deed de buschauffeur de achterdeur van de bus niet open om de kinderen te laten instappen. De bestelwagen van uw man werd beschadigd. U verklaart dat Serviërs stenen naar jullie huis gooiden. U verklaart eveneens dat u leefde met een vrees dat de kinderen ontvoerd of vermoord zouden worden. U verklaart verder dat u na 8 maanden zwangerschap een tweeling heeft verloren door de angst en de stress, veroorzaakt door de Servische bevolking. Uw echtgenoot verklaart verder dat u moest betalen om aan documenten te geraken. Hij verklaart dat het tweede huis dat uw familie in Novi Sad bezat beschadigd door kogelinslagen. U beaamt dat er in 2010 werd op een nacht bij u ingebroken, waarbij tuingereedschap werd gestolen. Deze problemen deden u Servië verlaten. U bent op 22 september 2010 uit Novi Sad in Servië naar België vertrokken. Daar kwam u aan op 24 september 2010. Dezelfde dag nog vroeg u asiel aan. Bij een terugkeer naar Servië vreest uw man opnieuw problemen, te meer omdat tijdens uw afwezigheid de politie twee keer aan uw huis zou zijn geweest en naar hem zou hebben gevraagd. Dat heeft hij van vrienden vernomen. Uw echtgenoot legt de volgende documenten neer: een kopie van zijn Kosovaarse geboorteakte, en van die van u en van de kinderen, allemaal afgegeven op 22 juli 2010. U beide verklaart echter dat het om valse documenten gaat. Verder legt hij een foto van een huis neer, 13 pagina's artikels over Roma in Kosovo, en uw attest van de cursus NT2, afgegeven op 16 juni 2011.

B. Motivering

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat de redenen waarom u asiel aanvraagt aansluiten bij die van uw echtgenoot Abedin Berisha (CGVS 10/19314, O.V. 6.693.894). Aangezien inzake zijn asielaanvraag een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, kan er ook aan uw asielaanvraag geen gunstig gevolg worden gegeven. De beslissing voor uw echtgenoot luidt als volgt: " Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Ik ben van mening dat in uw geval enkel de vrees tegenover Servië moet beoordeeld worden, hoewel u en uw echtgenote allebei verklaren te zijn geboren in Kosovo. Uw echtgenote verklaart Kosovaars staatsburger te zijn (CGVS 10/19314B, p. 2), terwijl u verklaart Servisch staatsburger te zijn (CGVS 10/19314, gehoor 2, p. 2). Uit uw verklaringen blijkt dat u allebei een Servische identiteitskaart bezat (CGVS 10/19314, gehoor 1, p. 6 & CGVS 10/19314B, p. 5-6). Jullie waren ingeschreven in de Novi Sad, en konden aanspraak maken op de daaraan verbonden rechten. Uit uw verklaringen bleek dat jullie ook effectief van deze rechten gebruik maakten. Zo verklaren jullie beide dat jullie een ziekteboekje hadden (CGVS 10/19314, gehoor 1, p. 6 & CGVS 10/19314B, p. 6). Wat betreft de keer dat u na de bombardementen werd geslagen door de Servische politie toen zij uw huis doorzochten op zoek naar wapens, en wat betreft de keer dat een dronken Serviër u op café bedreigde met een pistool moet het volgende worden vastgesteld. Deze gebeurtenissen hadden overduidelijk een directe band met de oorlog die eind jaren '90 in de Balkan woedde enerzijds, en de rellen in Kosovo de jaren erna anderzijds, zoals u zelf aanhaalt (CGVS 10/19314, gehoor 1, p. 7-8, p. 16 & gehoor 2, p. 8) en hadden sindsdien geen verdere gevolgen. Deze gebeurtenissen volstaan dus niet om op de dag van vandaag nog een gegronde vrees voor vervolging te rechtvaardigen. Zij volstaat evenmin als zwaarwegende grond om aan te nemen dat u momenteel een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Wat betreft het feit dat u werd uitgescholden op straat, dat de buschauffeur de achterdeur van de bus niet opendeed om de kinderen te laten instappen en het feit dat Serviërs stenen naar uw huis gooiden, moet worden gesteld dat dit weliswaar verwerpelijk is maar niet zwaarwichtig genoeg is om beschouwd te worden als een daad van vervolging in de zin van de Conventie van Genève, of als ernstige schade zoals bedoeld wordt in de definitie van de subsidiaire bescherming. Wat betreft het feit dat uw echtgenote angst heeft dat de kinderen ontvoerd of vermoord zouden worden, moet worden vastgesteld dat dit een puur hypothetische uitspraak van harentwege is die geenszins is gestoeld op concrete aanwijzingen. Uit haar verklaringen blijkt immers dat er nooit iemand iets van dien aard tegen haar heeft gezegd. Ze verklaart dat de sfeer in Servië zo is, dat Serviërs zo'n mensen zijn (CGVS 10/19314B, p. 9). Ook wat betreft haar bewering dat het verlies van een tweeling na 8 maanden zwangerschap veroorzaakt zou zijn door stress die ze van de Servische bevolking kreeg, moet vastgesteld worden dat de bewering niet gestoeld is op concrete feiten. Zo verklaart uw echtgenote dat zij eerder drie kinderen had gekregen zonder problemen. De artsen zouden hebben verklaard dat de miskraam veroorzaakt werd door stress (CGVS 10/19314B, p. 11). De opmerking van uw echtgenote dat de miskraam veroorzaakt werd door stress die door de Servische bevolking werd veroorzaakt is echter zuiver hypothetisch van aard. Wat betreft het feit dat uw

bestelwagen werd beschadigd, moet worden gesteld dat uit uw verklaringen nergens blijkt dat het niet om een zuiver gemeenrechtelijke aangelegenheid zou gaan. Zo verklaart u dat niet enkel uw bestelwagen beschadigd werd, maar ook de wagens van anderen. U vermoedt dat de mensen die uw bestelwagen beschadigden dronken waren (CGVS 10/19314, gehoor 1, p. 18). Bovendien weet u niet zeker of de daders uw bestelwagen met opzet beschadigden (CGVS 10/19314, gehoor 2, p. 8). Nergens uit uw verklaringen blijkt dat deze mensen uw bestelwagen beschadigden omwille van uw etnie of om welke conventiegerelateerde reden dan ook. Dit probleem houdt op zich geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Bovendien hebt u niet aannemelijk gemaakt waarom u zich niet tot de Servische politie kon wenden in verband met dit incident. Er dient immers op gewezen te worden dat internationale bescherming pas kan worden verkregen wanneer alle nationale beschermingsmogelijkheden zijn uitgeput of wanneer de nationale overheden van het land van herkomst geen afdoende bescherming kunnen verlenen. U verklaart dat u geen klacht hebt ingediend omdat uw bestelwagen niet geregistreerd was (CGVS 10/19314, gehoor 2, p. 8). Dit antwoord volstaat echter niet om uw nalaten de politie te waarschuwen te verklaren. Wat betreft uw opmerking dat u moest betalen om aan documenten te geraken, moet worden gesteld dat uit uw verklaring niet blijkt dat u uw documenten niet op de reguliere manier zou kunnen bekomen. U verklaart dat, als u om een document ging, gevraagd werd naar andere documenten. Uit uw verklaring blijkt dat u zelf of via een tussenpersoon aan de dienstdoende ambtenaar voorstelde om geld te betalen, om zo onder de last van het voorleggen van andere documenten uit te komen (CGVS 10/19314, gehoor 1, p. 18). Nergens uit verklaring blijkt dat de lokale overheid u benadeelde bij het verkrijgen van documenten of u verplichtte geld neer te leggen, noch dat zij dit zouden doen omwille van uw etnie of om welke conventiegerelateerde reden dan ook. Dit probleem houdt dus op zich geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of de definitie van subsidiaire bescherming. U haalt verder aan dat het tweede huis dat uw familie in Novi Sad bezat beschadigd werd door kogelinslagen. Ter ondersteuning van deze feiten legt u een foto neer. Uit deze foto kan noch worden opgemaakt of er aan het afgebeelde huis schade met een vuurwapen is aangericht noch of het huis eigendom van uw familie is. Uit het feit dat dit huis beschoten zou zijn kan echter geenszins een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het leiden van ernstige schade afgeleid worden. Zo verklaart u dat het huis onbewoond was (CGVS 10/19314, gehoor 1, p. 18 & gehoor 2, p. 8). U verklaart daarnaast dat het kan zijn dat mensen gewoon met een wapen aan het spelen waren (CGVS 10/19314, gehoor 1, p. 18). U verklaart eveneens dat er een trouwfeest in de buurt aan de gang was (CGVS 10/19314, gehoor 2, p. 8), wat uw bewering dat het om een spelletje ging plausibel maakt. Wat betreft de inbraak in uw ouderlijk huis, het onderzoek van de politie, de keer dat u geslagen werd door de oom van de politieman en de keer dat u bedreigd werd door de personen die volgens u de dieven waren, moet net als voor het beschadigen van uw bestelwagen vastgesteld worden dat dit problemen van zuiver gemeenrechtelijke aard zijn. Wat betreft de inbraak zelf, antwoordt u dat Serviërs niet gauw bij andere Serviërs inbreken omdat alle Serviërs wapens in huis hebben (CGVS 10/19314, gehoor 1, p. 13) wanneer u gevraagd wordt waarom precies bij u werd ingebroken. Later verklaart u dat er specifiek bij u werd ingebroken omwille van het tuingereedschap (CGVS 10/19314, gehoor 2, p. 4). De inbraak an Sich houdt dus geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. U beweert voorts dat de politieman u niet geholpen heeft na de inbraak, zelfs al was hij van de feiten op de hoogte (CGVS 10/19314, gehoor 1, p. 13). Uit uw verklaringen blijkt echter dat de politie is gekomen toen uw vader de diefstal had ontdekt (CGVS 10/19314, gehoor 1, p. 11 & gehoor 2, p. 6). Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat de politie een onderzoek heeft ingesteld, waarbij u de vermiste spullen moest oplijsten (CGVS 10/19314, gehoor 1, p. 11-12 & gehoor 2, p. 6). Verder blijkt dat de politie effectief de personen die u aanduidde als de dieven heeft opgezocht en hen heeft meegenomen naar het politiebureau (CGVS 10/19314, gehoor 1, p. 12). Uit deze elementen blijkt dat de politie wel degelijk stappen heeft ondernomen om de diefstal te onderzoeken. Het feit dat de vermeende daders opnieuw werden vrijgelaten (CGVS 10/19314, gehoor 1, p. 12), wijst dus niet zonder meer op het niet kunnen/willen bieden van adequate bescherming door de Servische politie. Dat de personen die door u aangeduid werden als daders opnieuw werden vrijgelaten kan immers te wijten zijn aan verschillende factoren zoals het gebrek aan ooggetuigen, het gebrek aan bewijs en dergelijke meer. Hierbij moet opgemerkt worden dat uw beschuldigingen aan het adres van de vermeende daders puur gebaseerd zijn op vermoedens en beweringen van anderen, en geenszins op concrete aanwijzingen (CGVS 10/19314, gehoor 1, p. 11-13 & gehoor 2, p. 3-6). Uit uw verklaringen blijkt dat de politie met het onderzoek bezig was en op zoek ging naar de daders. Gelet op wat voorafgaat, is uw verklaring dat u in Servië niet of onafdoende door de politie beschermd bent

(CGVS, 10/19314, gehoor 1, p. 13) niet gestoeld op enig objectief gegeven. Hierbij moet opgemerkt worden dat, zelfs al had deze politieman u onvoldoende geholpen, dan nog blijkt uit uw verklaringen dat de reden waarom deze politieman u niet hielp niets te maken had met uw etnie of met welke conventiegerelateerde reden dan ook. Uit uw verklaringen blijkt dat de politieman u niet hielp omwille van het feit dat zijn oom de gestolen goederen zou hebben gekocht en weer verkocht (CGVS 10/19314, gehoor 1, 12-14). Net als voor voorgaande feiten, geldt ook voor de keer dat de oom van de politieman u geslagen en uitgescholden heeft, dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat dit incident niet zuiver gemeenrechterlijk zou zijn. U verklaart immers dat deze man u sloeg kort nadat u hem, via zijn neef die politieman is, beschuldigd had van de gestolen goederen in bezit te hebben (CGVS 10/19314, gehoor 1, p. 12 & gehoor 2, p. 5). U verklaart verder dat deze man u niet alleen uitschold, maar eveneens aansprak over de zaken die u over hem had beweerd (CGVS 10/19314, gehoor 1, p. 12). Wat betreft de bedreigingen die de personen die u aanduidde als de dieven u 's nachts aan uw huis zouden hebben toegeroepen, moet eveneens gesteld worden dat dit gemeenrechterlijk van aard is. Deze mensen bedreigden u immers omdat u hen had aangegeven bij de politie (CGVS 10/19314, gehoor 1, p. 12). Voor wat betreft de inbraak, het politieonderzoek, de keer dat u geslagen werd door de oom van de politieman en de keer dat u bedreigd werd door de vermeende dieven, moet bovendien gesteld worden dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat er voor u naar aanleiding van deze gebeurtenissen een reëel risico op ernstige schade bestaat, zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Wat betreft de inbraak zelf, kan bezwaarlijk beweerd worden dat het missen van tuingereedschap aanleiding geeft tot ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Wat betreft de nasleep van deze gebeurtenis (het onderzoek van de politie, de keer dat u geslagen werd door de oom van de politieman en de keer dat u bedreigd werd door de vermeende dieven), moet worden gesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u hiervoor geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling deze problemen in geval van een terugkeer naar Servië zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Servië voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Zoals eerder gesteld is uw bewering dat de politie u onvoldoende heeft geholpen niet gestoeld op enig objectief gegeven (zie hoger). Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt trouwens dat er weliswaar binnen de Servische politie nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, maar dat de Servische politie anno 2011 beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialiseerdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen. Daarbij hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u, indien u overtuigd bent van het lakse optreden van een Servische politieagent, niet op de nodige bescherming van de Servische staat kon/zou kunnen rekenen. Er dient immers op gewezen te worden dat er, indien u meent onrechtmatig behandeld te zijn door de Servische politie en meent dat uw rechten geschonden zijn, in Servië meerdere mechanismen bestaan - om politieel wangedrag aan te klagen bij hogere autoriteiten. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u geen klacht hebt ingediend tegen de politieman in kwestie, omdat u dat niet durfde. Evenmin hebt u zich tot de ombudsman gewend (CGVS 10/19314, gehoor 1, p. 15-16). In de loop van 2008 werden er in Servië initiatieven ingevoerd om de routines voor een meer verantwoordelijk optreden van de politie te verbeteren. Zo werden onder andere door het Servische Ministerie van Binnenlandse Zaken, in samenwerking met de OSCE, informatiebrochures

voor het publiek opgesteld, niet alleen in het Servisch, maar ook in de overige in Servië gesproken talen, zoals ondermeer het Romani, het Albanees en het Kroatisch, betreffende de werkwijze die dient te worden gevolgd om een klacht tegen politieagenten in te dienen. Het hierboven geciteerde interne controleorgaan onderneemt disciplinaire maatregelen tegen agenten die verdacht worden van machtsmisbruik en corruptie en zorgt voor gerechtelijke vervolging indien nodig. Hoewel er nog steeds ruimte is voor verbetering, vooral voor wat betreft het personeelsaantal en opleiding, werkt dit systeem om klachten op een discrete manier af te handelen naar behoren. Zo werden bijvoorbeeld tussen januari 2007 en augustus 2007 126 politieagenten door de procureur aangeklaagd en werden zowat 2500 disciplinaire procedures opgestart. Ten slotte kan men ook terecht bij de Ombudsman. Zijn mandaat bestaat er ondermeer in de rechten en de vrijheden van de burgers te beschermen en de administratie en andere wettelijke organen te controleren. Ik meen dan ook dat in Servië anno 2011 redelijke maatregelen getroffen worden door de Servische overheid tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Wat betreft het feit dat de politie na uw vertrek naar België twee keer aan uw huis naar u is komen vragen, moet vastgesteld worden dat hieruit geen vrees voor vervolging in de zin van de conventie van Genève kan worden afgeleid. U hebt dit feit vernomen van een vriend, die het van uw buurman heeft vernomen. U weet immers niet om welke reden de politie naar u vraagt (CGVS 10/19314, gehoor 2, p. 2, p. 7). De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. De kopies van de geboorteaktes hebben geen bewijswaarde aangezien ze vals zijn, zoals u zelf ook aangeeft. In de door u neergelegde artikelen wordt geen gewag gemaakt van uw persoonlijke situatie. Ze hebben dus geen bewijswaarde voor de beslissing over uw asielaanvraag. Het attest NT2 van uw echtgenote toont aan dat zij met succes een module van deze cursus heeft afgelegd. Dat wordt niet betwijfeld. Ook inzake de asielaanvraag van uw vrouw, Emine Berisha (CGVS 10/19314B, O.V. 6.693.894) heb ik besloten tot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De informatie waarop het CGVS zich beroept is toegevoegd aan het administratief dossier. “

C. Conclusie Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 1, A, lid 2 van de Conventie van Genève.

Verzoeker meent dat het Commissariaat-generaal er ten onrechte van uit gaat dat verzoeker dezelfde burgerrechten als de Servische meerderheid geniet in Servië. Het Commissariaat-generaal verliest uit het oog dat deze rechten pro forma zijn, dat als verzoekers echt beroep doen op deze rechten, hen steeds onder het mom van verschillende excuses diensten werden geweigerd. Verzoeker verwijst naar de medische zorg die zijn echtgenote niet gekregen heeft waardoor ze een tweeling verloor. Ook heeft ze een psychisch trauma overgehouden aan de manier waarop ze behandeld is in het ziekenhuis. Ze legt in dit verband een medisch attest neer.

Verzoeker is het niet eens met het argument dat de angst voor moord op zijn kinderen louter hypothetisch zou zijn. Hij meent dat zijn vrees wel degelijk gegrond is. Ze werden daadwerkelijk bedreigd door de oom van een politieagent en door de dieven. De politieman zelf ontkennde dat zijn oom bij dergelijke kwestieuze praktijken betrokken was. Bij de politie kon verzoeker dus geen bescherming vinden.

Verzoeker herhaalt dat zijn huis 's nachts beschadigd is door kogelinslagen, dat zijn kinderen op dat moment aanwezig waren. De politie deed geen moeite om deze ernstige feiten naar behoren te onderzoeken. Verzoeker kreeg de indruk dat hij tegen het geweld en de agressie van de Servische bevolking – laat staan van de politie en haar familieleden – machteloos stond. Het Commissariaat-generaal verschuilt zich echter achter het argument dat deze daden louter burgerrechtelijk problemen zijn en dat ook Serviërs dergelijke problemen kunnen ondervinden. Verzoeker is van mening dat enkel de hulpeloze Ashkali-minderheid (en andere moslims) door Serviërs worden aangevallen.

2.2. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (Themaverslag Servië – wet en orde, van 24 november 2008) blijkt dat, hoewel sommige minderheidsgroepen nog blootgesteld worden aan pesterijen en discriminatie, er de voorbije jaren een aantal initiatieven werden ingevoerd om de veiligheidsinstanties van Servië te verbeteren en te professionaliseren. Indien uit deze informatie

eveneens blijkt dat de RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Servië inderdaad vaak te kampen hebben met problemen en achterstelling op het vlak van onder meer onderwijs, gezondheidszorg, arbeid en huisvesting, wat zich uit in slechte levensomstandigheden en armoede is deze situatie is echter het gevolg van een samenloop van diverse factoren die niet kan herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine van de RAE. De algemene economische malaise in Servië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald e.d. spelen evenzeer een rol. Hierbij dient te worden opgemerkt dat het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhouden. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Uit de bijlage door verwerende partij toegevoegd aan haar verweernota (Subject Related Briefing, *Servië, Situatie van de Roma in Servië*, last updated, 14 oktober 2011) blijkt nog dat de Servische overheid zich niet inlaat met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder RAE, en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De Servische grondwet verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast nam Servië in maart 2009 een Wet op het Verbod op Discriminatie aan. Ook heeft Servië bijzondere wetgeving uitgewerkt met betrekking tot minderheden in de Wet aangaande de Bescherming van de Rechten en Vrijheden van Nationale Minderheden. Op grond van deze wet werd in 2003 de Nationale Raad van Roma opgericht. Deze Raad bestaat uit diverse comités die zich toeleggen op specifieke domeinen als onderwijs, huisvesting, gezondheidszorg, tewerkstelling advies verstrekken aan o.a. ministeries en ngo's. De autoriteiten in Servië erkennen in toenemende mate de discriminatie ten aanzien van de RAE-gemeenschap en trachten, bijgestaan door de internationale gemeenschap, voor dit complex probleem een concrete oplossing te vinden en maatregelen te nemen. De algemene situatie voor de RAE in Servië geeft aldus op zich geen aanleiding tot het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie. Deze situatie is evenmin van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Verzoeker beperkt zich voornamelijk tot het bekritisieren van de informatie waarop de commissaris-generaal zich heeft gebaseerd, zonder concreet aan te tonen dat deze informatie foutief zou zijn. Verzoeker brengt evenmin zelf elementen bij die deze informatie kan weerleggen.

Verzoeker stelt dat zijn echtgenote een trauma in het ziekenhuis heeft opgelopen door de manier waarop ze in het ziekenhuis behandeld werd. Hij meent dit te kunnen staven met een medisch attest. Uit het gehoorverslag van verzoekster blijkt echter niet dat zij onheus zou behandeld zijn in het ziekenhuis, noch dat zij er een trauma zou hebben opgelopen of er niet de nodige medische verzorging zou gekregen hebben. Verzoekster haalde tijdens haar gehoor enkel aan dat de artsen haar meedeelden dat ze een miskraam kreeg door stress (gehoorverslag, 11). Ook in het medisch attest dat verzoeker aan zijn verzoekschrift toevoegt, wordt geen melding gemaakt van een traumatische ervaring omwille van de manier waarop ze in het ziekenhuis behandeld is.

Waar verzoeker herhaalt dat hij bij de politie geen bescherming kan vinden, blijkt uit de bestreden beslissing duidelijk dat naar aanleiding van de inbraak de politie wel een onderzoek heeft ingesteld naar de vermiste spullen. Verder blijkt dat de politie effectief de personen die verzoeker aanduidde als de dieven heeft opgezocht en hen heeft meegenomen naar het politiekantoor. De commissaris-generaal oordeelde dan ook terecht dat de politie wel degelijk stappen heeft ondernomen om de diefstal te onderzoeken. Het feit dat de vermeende daders opnieuw werden vrijgelaten, wijst niet zonder meer op het niet kunnen / willen bieden van adequate bescherming door de Servische politie. De bestreden beslissing stelt terecht dat dit kan te maken hebben met tal van factoren zoals het gebrek aan ooggetuigen, het gebrek aan bewijs en dergelijke meer. Uit de informatie toegevoegd aan de verweernota blijkt dat hoe dan ook dat er in Servië meerdere mechanismen bestaan, eveneens toegankelijk voor RAE, om politieel wangedrag aan te klagen bij hogere autoriteiten. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd. Zo werd in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben, onderneemt disciplinaire maatregelen tegen agenten die verdacht worden van machtsmisbruik en corruptie en zorgt voor gerechtelijke vervolging indien nodig.

De commissaris-generaal oordeelde dan ook terecht dat in Servië anno 2011 redelijke maatregelen getroffen worden door de Servische overheid tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Verzoeker meent tenslotte recht te hebben op subsidiaire bescherming maar laat in zijn verzoekschrift na ook maar enig element aan te brengen omwille waarvan hij hiervoor in aanmerking zou kunnen komen.

2.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER